

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5Co/74/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3112231629
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Denis Vékony
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3112231629.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Denisa Vékonyho a sudkýň JUDr. Eriky Zajacovej a JUDr. Márie Vrtochovej v spore žalobkyne V. M., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom N., S. XXXX/XX, zastúpenej JUDr. Ľubošom Petrovským, advokátom, so sídlom Košice, Štúrova 20, IČO: 42 115 36 proti žalovanému CHARGE DAVOUÉ UJJ, s.r.o., so sídlom Trenčín, Legionárska 14, IČO: 36 865 222, o zaplatenie 12.000,- eur s príslušenstvom, na odvolanie oboch strán sporu proti rozsudku Okresného súdu Trenčín č.k. 12C/471/2012-535 zo dňa 06. marca 2019, takto

rozhodol:

Odvolacie konanie o odvolaní žalobkyne sa zastavuje.

Odvolačí súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.

Žiadna zo strán sporu nemá na náhradu trov odvolacieho konania právo.

odôvodnenie:

1. V predmetnom spore súd prvej inštancie v poradí prvým rozsudkom č.k. 12C/471/2012-328 zo dňa 22.06.2015 žalovaného zaviazal k povinnosti zaplatiť žalobkyni sumu 11.134,80 eur s 8,75% ročným úrokom z omeškania od 25.10.2012 do zaplatenia a vo zvyšnej časti žalobu zamietol. Na základe odvolania žalovaného bol tento rozsudok zrušený uznesením Krajského súdu v Trenčíne č.k. 5Co/819/2015-345 zo dňa 29.06.2016 a vec bola vrátená súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

2. Následne súd prvej inštancie napadnutým, v tomto odvolacom konaní preskúmaným rozsudkom rozhodol, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni sumu 8.587,20 eur s 8,75% ročným úrokom z omeškania od 25.10.2012 do zaplatenia, všetko do 30 dní po právoplatnosti rozsudku /výrok I./, vo zvyšnej časti žalobu žalobkyne zamietol /výrok II./ a žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni náhradu trov konania v rozsahu 43,12% k rukám jej právneho zástupcu JUDr. Ľuboša Petrovského, advokáta, v lehote 30 dní od právoplatnosti uznesenia súdneho úradníka tamojšieho súdu, ktorým bude po právoplatnosti tohto rozsudku určená výška náhrady trov konania.

3. Na odôvodnenie tohto rozsudku súd prvej inštancie uviedol, že žalobkyňa sa v spore domáha od žalovaného zaplatenia 12.000,- eur s príslušným úrokom z omeškania s odôvodnením, že na základe plnomocenstva zo dňa 25.7.2012 poverila žalovaného obhajobou svojho brata H. S.. V ten istý deň so žalovaným uzatvorila zmluvu o poskytovaní právnych služieb a uhradila paušálnu odmenu vo výške 12.000,- eur. Jej brat listom zo dňa 17.08.2012 žalovanému odvolal plnomocenstvo na svoju obhajobu, čím zanikol odporcovi nárok na paušálnu odmenu, ktorá by mu patrila za úplné vybavenie veci.

4. Súd vykonal vo veci dokazovanie, z ktorého vyplynulo, že žalobkyňa ako klientka uzavrela dňa 25.7.2012 so žalovaným (konateľ spoločnosti advokát JUDr. Jozef Uj) ako advokátom zmluvu o poskytovaní právnych služieb. Predmetom právnej pomoci (právnych služieb) podľa čl. II. zmluvy bola

obhajoba v trestnom konaní brata - obvineného H. S., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom N., Z. XX. Podľa čl. III. ods.1. zmluvy bola dohodnutá paušálna odmena vo výške 12.000,- eur podľa § 5 vyhl. č. 655/2004 Z.z. , podľa ods. 2 náhrada hotových výdavkov advokáta, náhrada za stratu času, cestovného a ďalších nákladov vo veci paušálnou sadzbou vo výške 10.000,- eur. Podľa ods. 3 klient zaplatil dňa 25.7.2012 cenu podľa ods. 1,2 spolu vo výške 22.000,- eur pred podpisom tejto dohody do pokladne advokátskeho úradu, čo advokát zároveň potvrdzuje svojim podpisom. V tejto zmluve nie je uvedené, či sa paušálna odmena dojednala buď podľa písm. a) alebo písm. b) § 5 vyhlášky č. 655/2004 Z.z., ani sa v nej neuvádza, či bola žalobkyňa oboznámená o výške tarifnej odmeny za úkon a aká bola takáto výška. K týmto skutočnostiam zaujal odvolací súd názor, že sa jedná o odmenu, ktorú si strany dojednali za úplné vybavenie veci - obhajobu brata navrhovateľky v trestnom konaní a teda o paušálnu odmenu v zmysle § 5 písm. b) vyhlášky č. 655/2004 Z.z.. Brat žalobkyne, H. S., odvolal plnomocenstvo advokátovi JUDr. Jozefovi Ujovi listom zo dňa 17.8.2012 bez uvedenia dôvodu. Podľa listu právneho zástupcu žalobkyne zo dňa 16.10.2012 bol žalovaný vyzvaný na vrátenie sumy 22.000,- eur žalobkyni najneskôr do 24.10.2012. Z obsahu trestného spisu Okresného súdu Michalovce sp. zn. 1T/11/2013, ktorého súčasťou je vyšetrovací spis kriminálneho úradu Finančnej správy Košice sp. zn. KUF5-91/5008-V-2012 a spisu Okresného súdu Michalovce sp. zn. 0Tp/30/2012 (konanie o väzbe) a rovnopisov úkonov právnej služby, predložených žalovaným súd zistil, že vo veci sp. zn. 0Tp/30/2012 vyplýva, že JUDr. J. Uj vykonal 2 úkony právnej služby a JUDr. L. Petrovský vykonal 5 úkonov. Vo veci sp. zn. 1T/11/2013 JUDr. J. Uj nevykonal žiadny ďalší úkon, okrem už opätovne predloženého plnomocenstva a JUDr. L. Petrovský vykonal 14 úkonov. Okrem vyššie uvedených úkonov žalobkyňa uznala žalovanému ešte 1 úkon a to poradu s klientom zo dňa 17.08.2012. Na žiadosť strán sporu súd vyžiadal vyjadrenie väznice o návštevách H. S. obidvomi advokátmi vo väznici. Ústav na výkon väzby a Ústav na výkon trestu odňatia slobody v Košiciach uviedol dátumy návštev, bez uvedenia dôvodu, nasledovne: JUDr. Jozef Uj v roku 2012 v dňoch: 26.07., 31.07., 06.08., 10.08. a 17.08. a JUDr. Ľuboš Petrovský v roku 2012 v dňoch: 23.07., 24.07., 26.07., 30.07., 31.07., 01.08., 03.08., 06.08. o 8:00 hod., 06.08. o 13:17 hod., 06.08. o 16:12 hod., 08.08., 09.08., 15.08., 16.08., 17.08., 20.08., 24.08., 31.08., 05.09., 07.09., 11.09., 14.09., 19.09., 21.09., 24.09., 25.09., 26.09., 27.09., 28.09.. V konaní pred Ústavným súdom SR podal na základe plnej moci obvineného zo dňa 15.08.2012 ústavná sťažnosť. Podľa rozsudku Okresného súdu Michalovce zo dňa 14.3.2013 č.k. 1T/11/2013-365, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 16.10.2013, bol obvinený H. S. uznaný vinným zo zločinu porušenia predpisov o štátnych technických opatreniach na označenia tovaru podľa § 276 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona. Z uvedeného mal súd za to, že JUDr. Jozef Uj vykonal pri obhajobe brata žalobkyne 5+1/6 úkonov právnej pomoci a JUDr. Petrovský, v čase po odvolaní plnej moci JUDr. Jozefovi Ujovi, 13 úkonov právnej pomoci.

5. Uvedené skutočnosti súd posúdil podľa § 39 ods. 1, 4, 5 Trestného poriadku v znení účinnom v roku 2012, § 18 ods. 4 zákona č. 583/2003 Z.z. o advokácii v znení ku dňu 25.7.2012, § 5 písm. a), b), § 6, § 14 ods. 1 až 8 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení ku dňu 25.7.2012, § 731, § 12 ods. 1 a 2 a § 33b ods. 1 Občianskeho zákonníka. Uviedol, že žalovaný namietal nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobkyne na podanie žaloby z dôvodu, že peniaze na jeho odmenu nepatrili žalobkyni, ale obvinenému - svedkovi H. S.. Ten však tvrdil, že peniaze vyplatené žalovanému neboli jeho peniaze, ale patrili žalobkyni. Žalobkyňa tvrdila, že peniaze boli jej a vybrala ich zo svojho účtu dňa 19.07.2012 vo výške 30.000,- eur, čo preukázala výpisom zo svojho účtu s tým, že keď ho prepustia, peniaze jej vráti, čo sa neskôr aj stalo. Žalovaný tvrdil, že v liste žalobkyne svedkovi S. z č.l. 515 súdneho spisu žalobkyňa uviedla, že išlo o peniaze svedka. Žalobkyňa a svedok nedali súhlas na zverejnenie tohto listu podľa § 12 Občianskeho zákonníka. Podľa tohto ustanovenia privolenie na použitie písomností osobnej povahy nie je potrebné na úradné účely. Teda súd môže tento dôkaz použiť a vychádzať z neho. V tomto liste napriek tvrdeniu žalovaného, nie je výslovne uvedené, komu patrili peniaze, vyplatené ako odmena žalovanému. Právne relevantná je však skutočnosť, že zmluvu o poskytnutí právnych služieb uzavrela žalobkyňa na základe ustanovenia § 39 Trestného poriadku a ona zaplatila žalovanému odmenu 12.000,- eur a náhradu hotových výdavkov 10.000,- eur, spolu vo výške 22.000,- eur. Právny vzťah medzi žalobkyňou a svedkom S. ohľadne uvedenej sumy, či išlo o pôžičku medzi nimi, nie je relevantný vo vzťahu žalobkyne voči žalovanému. Na strane žalobkyne nevznikne bezdôvodné obohatenie vrátením určitej sumy žalovaným žalobkyni v čase, kedy jej svedok podľa jej tvrdenia celú sumu vrátil, pretože svedok sa môže domáhať od nej vrátenia tejto súdom priznanej sumy. Žalovaný ďalej namietal, že podľa výpovede svedka S. on mal dvoch advokátov s rovnakým cieľom a s každým bol určitým spôsobom dohodnutý a druhému advokátovi - JUDr. Petrovskému vyplácal približne rovnakú odmenu. Avšak menovaný svedok mu odvolal plnú moc a do právoplatného skončenia veci zostávalo už len hlavné pojednávanie na okresnom súde a odvolacie

pojednávane na krajskom súde. Tieto skutočnosti nie sú sporné a nič nemenia na právnom vzťahu medzi žalobkyňou a žalovaným, ktorý vznikol na základe predmetnej zmluvy o poskytovaní právnych služieb zo dňa 25.07.2012. Podľa § 39 Trestného poriadku svedok S. v postavení obžalovaného v trestnej veci mohol mať 2 advokátov a to jedného zvoleného žalobkyňou a mohol žalovaného odvolať a zvoliť si iného advokáta. Situáciu, kedy je uzavretá zmluva o poskytovaní právnych služieb a dôjde k odvolaniu plnomocenstva v súlade s § 39 Trestného poriadku rieši § 6 vyhlášky 655/2004 Z.z., podľa ktorého ak advokát neposkytuje právne služby až do úplného vybavenia veci alebo súboru vecí alebo ak ich neposkytuje za celé dohodnuté obdobie, patrí mu pomerná časť dohodnutej paušálnej odmeny. V danej veci ide práve o túto situáciu a žalovaný má nárok iba na pomernú časť dohodnutej odmeny. Súd pri určení pomernej časti odmeny vychádzal z počtu úkonov právnej služby (definovaných v § 14 vyhlášky č. 655/2004 Z.z.), vykonaných žalovaným za účelom splnenia požiadavky obžalovaného S. (dostať ho z väzby) a pri zastupovaní v trestnom konaní v počte 5+1/6-ina úkonov a z počtu úkonov 13, ktoré bolo treba vykonať a boli po odvolaní plnomocenstva žalovanému obžalovaným S. vykonané iným advokátom až do právoplatného skončenia trestnej veci. V tomto prípade nie je právne relevantné, ktorý advokát ich vykonal a ani to, že to bol práve JUDr. Petrovský, ktorý v počiatočnom štádiu bol zároveň advokátom S. spolu s JUDr. Ujom s rovnakým cieľom, ale právne relevantné je to, že boli vykonané a keby obžalovaný S. neodvolal plnomocenstvo žalovanému, tento by mohol tieto úkony právnej služby vykonať. Žalovaný namietal, že obžalovaný S. mu nemohol odvolať plnomocenstvo. Podľa § 39 ods. 5 Trestného poriadku si obvinený môže zvoliť iného advokáta a tým zanikajú práva a povinnosti pôvodného obhajcu, pokiaľ nejde o prípad uvedený v ods.4 (t.j.- zvolenie si viacerých advokátov) a ak si zvolil viacerých advokátov, môže jedného z nich odvolať. Zákon neustanovuje podmienku uvedenia dôvodov pri odvolávaní plnomocenstva. Obžalovanému S. zvolila žalovaného za advokáta jeho sestra, žalobkyňa a zmluvu o poskytnutí právnych služieb s dohodnutou odmenou uzavrela len ona. Má tak právo na vyúčtovanie zaplatenej paušálnej odmeny. Súd potom pri určení pomernej časti odmeny patriacej žalovanému vychádzal z počtu vykonaných úkonov žalovaným do jeho odvolania vo výške 5 + 1/6-ina úkonov a z počtu následne vykonaných úkonov vo výške 13. Spolu bolo vykonaných 18+1/6-ina úkonov = 18,167 úkonov a to predstavuje 100% úkonov, za ktoré patrí 100% dohodnutej odmeny 12.000,- eur. Žalovaný vykonal 5+1/6-ina úkonov = 5,167 úkonov = 28,44% úkonov, za ktoré patrí odmena vo výške 28,44% z 12.000,- eur a to je suma 3.412,80 eur. Žalovanému patrí pomerná odmena vo výške 3.412,80 eur a zvyšnú časť z prevzatej sumy 12.000,- eur vo výške 8.587,20 eur musí vrátiť žalobkyňi, od ktorej ich dostal. Súd preto zaviazal žalovaného k vráteniu sumy 8.587,20 eur a vo zvyšnej časti žalobu zamietol ako nedôvodnú. Popri sume 8.587,20 eur priznal súd žalobkyňi i úrok z omeškania z tejto sumy podľa § 563, § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z.a to vo výške 8,75 % ročne od nasledujúceho dňa po uplynutí žalobkyňou poskytnutej lehoty žalovanému na vrátenie odmeny listom zo dňa 16.10.2012 a to až do zaplata.

6. O náhrade trov konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok /ďalej len CSP/ podľa pomeru úspechu vo veci: úspech žalobkyne 71,56% - jej neúspech 28,44% = 43,12%.

7. Proti tomuto rozsudku súdu prvej inštancie podali včas obe strany sporu odvolanie.

8. Žalobkyňa v priebehu odvolacieho konania, skôr ako odvolací súd o jej odvolaní rozhodol, vzala svoje odvolanie proti rozsudku súdu prvej inštancie v celom rozsahu späť.

9. Žalovaný vo svojom odvolaní proti rozsudku prvoinštančného súdu uviedol, že súd prvej inštancie nevykonal ním navrhované dôkazy, ktoré boli rozhodujúce pre posúdenie skutočnosti, či žalobkyňa je aktívne vecne legitimovaná na podanie žaloby, pretože iba fakticky disponovala s peniazmi-odmenou za právne služby, ktoré však vlastnicky patrili svedkovi S.. Nevykonaním týchto dôkazov súd prvej inštancie dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, ktoré potom po právnej stránke nesprávne posúdil, čo vyústilo do nespravodlivého rozsudku. Žalovaný preto navrhol, aby odvolací súd doplnil dokazovanie na zistenie skutočnosti, koho vlastníctvom boli peňažné prostriedky, ktoré mu žalobkyňa ako právnomu zástupcovi jej brata, svedka S. odovzdala ako odmenu za zastupovanie, konkrétne vykonaním v odvolaní uvedených listinných dôkazov a svedka Ing. H. H.. Žalovaný ďalej uviedol, že po zrušení prvého rozsudku súdu prvej inštancie a vrátení veci na ďalšie konanie došlo výpoveďou svedka S. a žalobkyne k zmene skutkových okolností. Z takto vykonaného dokazovania vyplynulo, že žalovaný ako aj druhý právny zástupca menovaného svedka v jeho trestnej veci mali a plnili každý svoje úlohy podľa pokynov zastúpeného, a preto aj ich odmena bola približne rovnaká. Súd prvej inštancie síce uzavrel, že žalovaný mal s menovaným svedkom dojednanú paušálnu odmenu v zmysle vyhlášky č. 655/2004 Z.z. za úplné

vybavenie veci do jej právoplatného skončenia, ale na druhej strane nezisťoval, aký druh odmeny bol dohodnutý medzi menovaným svedkom a jeho druhým právnym zástupcom, advokátom JUDr. Petrovským a aký dôvod odvolania plnej moci svedkom S. žalovanému. Žalovaný opätovne poukázal na skutočnosť, že v čase kedy mu svedok S. odvolal plnomocenstvo zostávali do právoplatného skončenia veci už len dva úkony právnej pomoci. S prihliadnutím na to, ako aj už uvedenú skutočnosť, že on i druhý právny zástupca menovaného svedka mali a plnili každý osobitné úlohy, nemožno vec posudzovať podľa počtu vykonaných úkonov ako to urobil súd prvej inštancie. Žalovaný tiež zopakoval, že aby došlo k právoplatnému odvolaniu plnomocenstva, odvolať plnú moc mu mohol len splnomocniteľ, teda žalovaná, na pokyn obvineného-svojho brata ale nie on sám. Nakoniec žalovaný poukázal na to, že žalobkyňa vypovedala, že jej brat jej peňažnú sumu vyplatenú ako odmenu žalovanému vrátil a preto keby aj on mal žalobkyni túto sumu zaplatiť, získala by žalobkyňa bezdôvodné obohatenie. Z týchto dôvodov žalovaný navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil a žaloby žalobkyne zamietol.

10. Žalobkyňa sa k odvolaniu žalovaného písomne nevyjadrila.

11. Podľa § 369 ods. 1 CSP,okiaľ o odvolaní nebolo rozhodnuté, možno ho vziať späť. Ak odvolateľ vzal odvolanie späť, nemôže ho podať znova.

12. Podľa § 369 ods. 3 CSP, ak sa odvolanie, o ktorom nebolo rozhodnuté, vzalo späť, odvolací súd odvolacie konanie zastaví.

13. Späťvzatie odvolania je dispozitívnym úkonom odvolateľa, ktorým môže vziať svoje odvolanie späť. Na účinné späťvzatie odvolania sa vyžaduje len jeho späťvzatie v časovo ohraničenej dobe, t. j. kým súd o podanom odvolaní nerozhodol. Po späťvzatí odvolania, odvolací súd rozhoduje už len o zastavení odvolacieho konania.

14. V predmetnom spore žalobkyňa vzala svoje odvolanie proti rozsudku súdu prvej inštancie späť, ešte predtým ako o ňom rozhodol odvolací súd. V dôsledku tohto dispozitívneho úkonu žalobkyne odvolací súd podľa § 369 ods. 3 odvolacie konanie o odvolaní žalobkyne zastavil a predmetom prieskumu odvolacieho súdu zostal rozsudok súdu prvej inštancie len v rozsahu a z dôvodov odvolania žalovaného.

15. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací preto vec preskúmal podľa § 379 a § 380 ods. 1 CSP v rozsahu a z dôvodov odvolania žalovaného a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdiť.

16. Odvolací súd preskúmaním veci dospel k záveru, že súd prvej inštancie vzal pri rozhodovaní do úvahy všetky skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov vyplynuli, neopomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo vyšli počas konania najavo. Výsledok hodnotenia dôkazov zodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 191 CSP. Pri rozhodovaní súd prvej inštancie použil správny právny predpis, správne ho vyložil a na daný skutkový stav ho aj správne aplikoval. Odvolací súd sa preto stotožňuje so skutkovými aj právnymi závermi súdu prvej inštancie a z tohto dôvodu si odvolací súd aj osvojil dôvody napadnutého rozhodnutia, v zmysle § 387 ods. 2 CSP na ne v celom rozsahu poukazuje a k odvolacím námietkam žalovaného dodáva nasledovné:

17. Prvá odvolacia námietka žalovaného sa týka aktívnej vecnej legitímácie žalobkyne a s tým súvisiacimi otázkami nevykonaných dôkazov, ktoré žalovaný v spore navrhoval a z toho vyplývajúceho neúplného zistenia skutkového stavu a jeho nesprávneho právneho posúdenia. Odvolací súd preskúmaním veci dospel k záveru, že súd prvej inštancie k otázke aktívnej vecnej legitímácie vykonal dostatočné dokazovanie, vyvodil z neho správne skutkové zistenia tieto po právnej stránke aj správne posúdil.

18. Z dokazovania vykonaného v spore súdom prvej inštancie vyplynulo, že žalobkyňa ako klientka uzatvorila so žalovaným ako advokátom dňa 25.07.2012 zmluvu o poskytovaní právnych služieb, predmetom ktorej bolo poskytnutie právnej pomoci-obhajoba brata žalobkyne H. S. v jeho trestnej veci ako obvineného. Podľa obsahu zmluvy si strany dojednali za poskytnutie právnej pomoci paušálnu odmenu 12.000,- eur a náhradu hotových výdavkov, náhradu za stratu času, cestovného a ďalších nákladov vo veci paušálnou sadzbou 10.000,- eur. Podľa obsahu zmluvy klient-žalobkyňa dojednanú

odmenu a paušálnu náhradu v celkovej sume 22.000,- eur zaplatila advokátovi-žalovanému ešte pred podpisom zmluvy dňa 25.07.2012.

19. Zmluva o poskytovaní právnych služieb medzi klientom a advokátom, ktorej predmetom je zastupovanie klienta advokátom v trestnom konaní môže mať spravidla podobu zmluvy príkaznej v zmysle Občianskeho zákonníka alebo zmluvy mandátnej v zmysle Obchodného zákonníka, pričom oproti všeobecnej právnej úprave týchto zmlúv v menovaných zákonníkoch stanovuje určité modifikácie právneho vzťahu medzi klientom a advokátom /najmä pokiaľ ide o vznik, či zánik právneho vzťahu, povinnosti advokáta, či odmenu za právne služby/ zákon č. 586/2003 Z.z. o advokácii, vyhláška Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb ale aj Trestný poriadok.

20. V danom spore bolo preukázané, že zmluvu o poskytovaní právnych služieb uzatvorili žalobkyňa ako klient so žalovaným ako advokátom, pričom jej predmetom bolo v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku, ktoré v odôvodnení napadnutého rozsudku citoval súd prvej inštancie, poskytovanie právnych služieb tretej osobe-bratovi žalobkyne v jeho trestnej veci ako obvineného. Uvedená skutočnosť, že predmetom zmluvy bolo poskytovanie právnej pomoci tretej osobe, však nič nemení na skutočnosti, že zmluvu so žalovaným ako advokátom uzatvárala žalobkyňa a že to bolo ona, ktorá žalovanému v zmysle tejto zmluvy zaplatila dojednanú odmenu a paušálnu náhradu za poskytnutie právnej pomoci. Práve z tohto titulu je to žalobkyňa, ktorá má právo podľa § 6 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. na vyúčtovanie zaplatenej odmeny a paušálnej náhrady, ak nebol predmet zmluvy naplnený.

21. Takto správne otázku aktívnej vecnej legitímácie žalobkyne posúdil aj súd prvej inštancie, ktorý v bode 45. Odôvodnenia napadnutého rozsudku uviedol, že právne relevantná je skutočnosť, že zmluvu o poskytnutí právnych služieb uzavrela žalobkyňa na základe § 39 trestného poriadku a ona zaplatila žalovanému odmenu 12.000,- eur a náhradu hotových výdavkov 10.000,- eur, spolu 22.000,- eur. Právny vzťah medzi žalobkyňou a svedkom S. ohľadne uvedenej sumy, či išlo o pôžičku medzi nimi, nie je relevantný vo vzťahu žalobkyne voči žalovanému. Odvolací súd len k tomu dodáva, že irelevantný je aj skutočný vlastnícky vzťah k uvedenej peňažnej sume, teda či patrili žalobkyňi, svedkovi S., či tretej osobe. Rozhodujúce pre aktívnu vecnú legitímáciu osoby žiadajúcej vyúčtovanie paušálnej odmeny v zmysle § 6 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. je splnomocniteľ, teda ten kto uzatvoril so splnomocnencom zmluvu o poskytovaní právnych služieb.

22. V zmysle uvedených záverov sú potom nedôvodné námietky žalovaného, že nebolo vykonané ním navrhované dokazovanie na zistenie skutočnosti, kto bol skutočným vlastníkom vyššie uvedených peňažných prostriedkov.

23. Rovnako tak je nedôvodná obrana žalovaného, že ak brat žalobkyne H. S. tejto už peňažné prostriedky, ktoré zaplatila žalovanému ako odmenu za jeho zastupovanie vrátil a žalovaný by mal byť teraz zaviazaný na plnenie rovnakej sumy, vzniklo by na strane žalobkyne bezdôvodné obohatenie. Bez ohľadu na to, aký bol právny dôvod plnenia H. S. žalobkyňi, určite sa nejednalo o vyúčtovanie paušálnej odmeny v zmysle § 6 vyhlášky č. 655/2004 Z.z., na ktoré vyúčtovanie je povinný len žalovaný ako žalobkyňou zvolený obhajca jej brata.

24. Čo sa týka ukončenie zastupovania brata žalobkyne H. S. odvolaním plnomocenstva žalovanému menovaným, odvolací súd uvádza, že aj keď zmluvu o poskytovaní právnej pomoci uzatvorila žalobkyňa, jej predmetom bolo zastupovanie jej brata v jeho trestnej veci ako obvineného a preto mal menovaný brat žalobkyne nepochybne právo toto zastupovanie ukončiť. Ak obvinený nie je osobou, ktorá bola pozbavená spôsobilosti na právne úkony alebo jej táto bola obmedzená, má právo na to, aby bola obhajoba vykonávaná v súlade s jeho vôľou, teda aj osobou obhajcu podľa jeho vôle. Preto aj § 39 ods. 5 Trestného poriadku stanovuje, že obvinený môže namiesto obhajcu, ktorého si zvolil alebo ktorého mu zvolila oprávnená, zvoliť iného obhajcu.

25. Pokiaľ ide o ďalšie odvolacie námietky žalovaného, že dokazovania vyplynulo, že žalovaný ako aj druhý právny zástupca menovaného svedka v jeho trestnej veci mali a plnili každý svoje úlohy podľa pokynov zastúpeného, ich odmena bola približne rovnaká, v čase odvolania jeho plnomocenstva zostávali do právoplatného skončenia veci už len dva úkony právnej pomoci a preto nemožno vec posudzovať podľa počtu vykonaných úkonov ako to urobil súd prvej inštancie, a tento mal tiež zisťovať

aký druh odmeny bol dohodnutý medzi H. S. a jeho druhým právnym zástupcom, advokátom JUDr. Petrovským a aký dôvod odvolania plnej moci H. Vagašim žalovanému, aj tieto odvolacie námietky sú podľa odvolacieho súdu nedôvodné.

26. Ako správne uviedol súd prvej inštancie, podľa § 6 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. ak advokát neposkytne právne služby až do úplného vybavenia veci, ako to bolo aj v tomto prípade, patrí mu len pomerná časť dohodnutej odmeny. Určenie pomernej časti paušálnej odmeny žalovaného spôsobom ako to vykonal súd prvej inštancie, teda zistením počtu a závažnosti úkonov právnej pomoci vykonanej pri obhajobe brata žalobkyne zo strany oboch jeho obhajcov a následné určenie pomeru úkonov právnej pomoci vykonaných žalovaným vo vzťahu k celkovým úkonom právnej pomoci, ktoré boli bratovi žalobkyne poskytnuté v jeho trestnej veci oboma jeho obhajcami s tým, že v takomto pomere má žalovaný nárok na paušálnu odmenu za svoju právu pomoc, sa javí odvolaciemu súdu ako zrozumiteľné a spravodlivé, nevybočujúce z rámca rozumného uváženia daného ustanovením § 6 vyhlášky č. 655/2004 Z.z..

27. Z týchto dôvodov preto odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie na odvolanie žalovaného v celom rozsahu ako vecne správny potvrdil.

28. O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1, § 255 ods. 1, 2 a § 256 ods. 1 CSP tak, že žiadna zo strán nemá na ich náhradu právo. Žalobkyňa späťvzatím svojho odvolania procesne zavinila zastavenie odvolacieho konania o svojom odvolaní a preto by tak mal žalovaný podľa § 256 ods. 1 CSP právo proti nej na náhradu trov odvolacieho konania. Na druhej strane na odvolanie žalovaného odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil a žalobkyňa by preto mala proti žalovanému podľa § 255 ods. 1 CSP nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Preto odvolací súd podľa § 255 ods. 2 CSP rozhodol, že žiadna zo strán sporu nemá na náhradu trov odvolacieho konania právo.

29. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).